sygn. akt: **D 6/24**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Anna Jakubowska-Rybczyńska**
Sędziowie: radca prawny **Arkadiusz Wagner- sprawozdawca**
radca prawny **Zofia Filipek-Kraczek**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Agnieszki Szczekali**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…), ur. (…) r. w (…), zam. ul. (…)

obwinionej o to, że:
1. w okresie od (…) r. do (…) r., będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…) r.), w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niezłożenie do Sądu Okręgowego w (…) (sygn. akt (…)) pisma procesowego z dnia (…) r.,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2. w okresie od (…) r. do (…) r., będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…) r.), w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego, nie dochowała należytej staranności w trakcie

wykonywania czynności zawodowych poprzez: niepoinformowanie klienta o wyniku sprawy, tj. o treści postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r.; niezłożenie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r., co było formalnym warunkiem złożenia zażalenia; nieprzedstawienie klientowi informacji o bezzasadności czy niecelowości wniesienia zażalenia,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3. w okresie od (…) r. do dnia dzisiejszego, będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…) r.), we wszystkich sprawach związanych zatrudnieniem (…) (zasięganie informacji, uzyskanie dostępu do wszystkich akt osobowych, występowanie z wnioskiem o wydanie ich kopii lub odpisów przed wszystkimi przedsiębiorcami, byłymi pracodawcami, organami administracji, urzędami, archiwum państwowym lub prywatnym) oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez nieinformowanie klienta o podejmowanych czynnościach w zakresie udzielonego pełnomocnictwa,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

4. w okresie od (…) r. do dnia dzisiejszego nie wydała (…)wszystkich dokumentów i pism procesowych zgormadzonych w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

I. Uznaje obwinioną **radcę prawnego (…)** winną tego, że:

1. w okresie od (…) r. do (…) r., będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…)r.), w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niezłożenie do Sądu Okręgowego w (…) (sygn. akt (…)) pisma procesowego z dnia (…)r.,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 499 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2. w okresie od (…)r. do (…)r., będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…)r.), w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez: niepoinformowanie klienta o wyniku sprawy, tj. o treści postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r.; niezłożenie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r., co było formalnym warunkiem złożenia zażalenia; nieprzedstawienie klientowi informacji o bezzasadności czy niecelowości wniesienia zażalenia,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 499 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3. w okresie od (…) r. do dnia dzisiejszego, będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…)r.), we wszystkich sprawach związanych z zatrudnieniem (…) (zasięganie informacji, uzyskanie dostępu do wszystkich akt osobowych, występowanie z wnioskiem o wydanie ich kopii lub odpisów przed wszystkimi przedsiębiorcami, byłymi pracodawcami, organami administracji, urzędami, archiwum państwowym lub prywatnym) oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez

nieinformowanie klienta o podejmowanych czynnościach w zakresie udzielonego pełnomocnictwa,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 499 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

4. w okresie od (…)r. do dnia dzisiejszego nie wydała (…)wszystkich dokumentów i pism procesowych zgormadzonych w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 499 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

II. Za czyn wymieniony w punkcie I.1 niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy o radcach prawnych wymierza karę nagany.

III. Za czyn wymieniony w punkcie I.2 niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3) ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. kwotę 4.200 zł (słownie: cztery tysiące dwieście złotych 00/100).

IV. Za czyn wymieniony w punkcie I. 3 niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1) ustawy o radcach prawnych wymierza karę upomnienia.

V. Za czyn wymieniony w punkcie I. 4 niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1) ustawy o radcach prawnych wymierza karę upomnienia.

VI. Na podstawie art. 65^1 ust. 2 pkt. 1) ustawy o radcach prawnych łączy kary orzeczone w punktach II, IV i V i wymierza Obwinionej karę łączną nagany.

VII. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.115,30 zł (słownie: dwa tysiące sto piętnaście złotych 30/00).

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..……..	……..……..……..
r.pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska	r.pr. Arkadiusz Wagner	r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

Sygn. akt D 6 /24

Uzasadnienie

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. otrzymała skargę (…) na nierzetelne działania radcy prawnego (…), które to działania według Skarżącego były niezgodne z przepisami prawa i zawartą pomiędzy Skarżącym, a radcą prawnym umową dotyczącą prowadzenia sprawy.

Skarżący zarzucił radcy prawnemu, która reprezentowała go w sprawie przed Sądem Okręgowym w (…), że nie był informowany na bieżąco o przebiegu sprawy oraz o fakcie jej zakończenia.

Radca prawny ustosunkowując się do skargi w piśmie z dnia (…) r. wyjaśniła, że po raz pierwszy udzieliła Skarżącemu porady prawnej w sprawie odwołania od decyzji (…) jego małżonki. Jednakże ze względów oszczędnościowych Skarżący nie zdecydował się na udzielenie pełnomocnictwa i reprezentację w sprawie. Ponownie Skarżący miał się pojawić w kancelarii Obwinionej w (…) r. w związku ze swoją sprawą dotycząca przyznania prawa do emerytury. Zgodnie z wiedzą i pamięcią Obwinionej, Skarżący zwrócił się z prośbą o napisanie odwołania od decyzji (…) do Sądu Okręgowego w (…). Również i tym razem nie zdecydował się na udzielenie pełnomocnictwa.

Jak wyjaśniła Obwiniona, Skarżący był u niej jeszcze kilka razy, z uwagi na fakt, że nie przedłożył do (…) szeregu dokumentów dotyczących okresów jego zatrudnienia. Obwiniona udzielała Skarżącemu porad prawnych w przedmiocie tego, jak można udowodnić okresy zatrudnienia oraz sporządzała dla Skarżącego pisma z wnioskami dowodowymi do (…). Jak dalej wyjaśnia organ rentowy uwzględnił przedkładane dowody, jednakże nie wszystkie okresy podawane przez Skarżącego zostały uwzględnione przez (…). Po pierwszej rozprawie przed Sądem Okręgowym w (…), Skarżący „*pojawił się w kancelarii ze zleceniem reprezentowania go w sprawie*". Niniejsze zlecenie Obwiniona przyjęła i na kolejnym terminie rozprawy reprezentowała Skarżącego. Radca prawny wskazała, że rozprawa przebiegała w dosyć nerwowej atmosferze, ponieważ klient zwracał się do Sądu podniesionym tonem. W toku postępowania Sąd zobowiązał ponadto stronę do wskazania w terminie 30 dni miejsca przechowywania akt osobowych Skarżącego. Jak dalej wyjaśnia Obwiniona, Skarżący cyt.: „*zaczął mieć do mnie pretensje, okazał się najgorszym typem klienta roszczeniowo-napastliwego, który czerpie informacje z internetu i od „kolegi kolegi", który miał podobną sprawę i wygrał… a ja nie działam dobrze, bo nie potrafiłam przekonać*

sędziego, że powinien orzec zgodnie z informacjami znalezionymi na Google… Również chyba z pomocą Google sam wyliczył sobie wskaźnik, żądając abym przedstawiła go w piśmie procesowym jako moje stanowisko, na co się nie zgodziłam". Jak wprost wynika z pisma Obwinionej informację, że nie podejmie się ona wyliczenia wskaźnika, Skarżący miał otrzymać od niej przy pierwszej rozmowie, ponieważ zadanie to należy do biegłych sądowych. Obwiniona w tym zakresie poinformowała ponadto, że konieczne jest złożenie stosownego wniosku, czemu Skarżący był przeciwny. W czasie zakreślonego 30-dniowego terminu na wskazanie miejsca przechowywania akt osobowych Skarżącego, Skarżący miał skontaktować się z byłymi pracodawcami, aby ustalić gdzie są przechowywana akta firm już nieistniejących. Jak wskazuje Obwiniona Skarżący „*przez 30 dni nic nie załatwił*", dlatego wystąpiła o przedłużenie terminu kolejne 30 dni, co Sąd uwzględnił. Po otrzymaniu ponaglenia z Sądu w przedmiocie wskazania miejsca przechowywania akt osobowych Skarżącego, Obwiniona wystosowała pismo do Sądu Okręgowego w (…) z informacją, że strona nie jest w stanie ustalić miejsc przechowywania akt osobowych i udzielić żądanych informacji, wnioskując jednocześnie aby Sąd orzekł na podstawie posiadanego materiału dowodowego. Jak wyjaśnia Obwiniona radca prawny, uprzedziła Klienta (Skarżącego), jaki będzie skutek braku dowodów na pozostałe, nieuwzględnione okresy zatrudnienia. Skarżący w sprawie przed Sądem Okręgowym w (...) nie dostarczył już żadnych dodatkowych dokumentów, w konsekwencji czego Sąd postępowanie zawiesił.

Jak twierdzi Obwiniona radca prawny o fakcie zawieszenia postępowanie nie miała wiedzy, z uwagi na okoliczność przesłania przesyłki sądowej na adres, pod którym nie prowadzi już kancelarii od co najmniej 6-7 lat. Wiedzę o zawieszeniu postępowania, jak twierdzi powzięła z chwilą jak „*pojawił się Portal Informacyjny Sądów*", wtedy dowiedziała się, że pod koniec (…) r. postępowanie zostało umorzone.

Jak wyjaśnia Obwiniona radca prawny przekazała Skarżącemu wiadomość o umorzeniu postępowania poprzez sms, i jak twierdzi, wiadomość tą odebrał, ponieważ otrzymała raport jej doręczenia. Po tym czasie Skarżący miał się z Obwinioną już nie kontaktować, a ona uznała sprawę za zakończoną. Jak twierdzi Obwiniona Skarżący „*pojawił się kilka miesięcy temu znowu z pretensjami, że on nic nie wie, twierdząc że nie dostał żadnego SMS-a*." Wtedy też Obwiniona przyjęła od Skarżącego pełnomocnictwo, ponieważ jak twierdzi, cyt.: „ *po raz ostatni, już całkowicie nieodpłatnie chciałam mu pomóc*". Po przyjęciu kolejnego pełnomocnictwa Obwiniona radca prawny wystąpiła do spółki (…). we (...) celem ustalenia miejsca przechowywania akt osobowych Skarżącego, ale z uzyskanej odpowiedzi wynikało, że przedmiotowa spółka powstała już po okresie zatrudnienia

Skarżącego. Powyższe okoliczności, jak twierdzi Obwiniona, uniemożliwiły złożenie wniosku o wznowienia postępowania w sprawie emerytalnej Skarżącego,

W dalszych wyjaśnieniach Obwiniona wskazała także, że Skarżący „*robił regularne naloty*" na kancelarię i „*był bardzo nieuprzejmy*" zarówno w stosunku do Obwinionej, jak i asystentki. Obwiniona, jak twierdzi, telefonicznie poinformowała Skarżącego o odpowiedzi z firmy (...).

W załączeniu do pisma z dnia (…) r., Obwiniona radca prawny przedłożyła korespondencję ze spółką (…) udzielone jej drugie pełnomocnictwo, pisma procesowe oraz pismo z Sądu Okręgowego w (…) (sygn. akt (…)).

W toku czynności sprawdzających, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustaliła, że Obwiniona radca prawny była pełnomocnikiem Skarżącego w sprawie rozpoznawanej przed Sądem Okręgowym w (…) oraz reprezentowała go, na mocy drugiego udzielonego jej pełnomocnictwa datowanego na dzień (…) r., w sprawach związanych z zatrudnieniem.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wobec uzasadnionego podejrzenia popełnienie czynu dyscyplinarnego wydała na podstawie art. 303 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2024r. poz. 37 ze zm.) w zw. z art. 74 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. radcach prawnych (tj. z dnia 21 marca 2024 r. Dz.U. z 2024 r. poz. 499) w sprawie o sygn. akt RD (…) w dniu (…) r postanowienie o wszczęciu dochodzenia o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 21 marca 2024 r. Dz.U. z 2024 r. poz. 499) w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.,).

W toku dochodzenia o przewinienie dyscyplinarne został w dniu (…) r. przesłuchany Skarżący. W świetle złożonych przez niego zeznań Obwiniona radca prawny reprezentowała Skarżącego w sprawie rozpoznawanej przed Sądem Okresowym w (…) na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie rozpoznawanej przed Sądem Okręgowym w (…) oraz na mocy drugiego udzielonego jej pełnomocnictwa datowanego na dzień (…) r., w sprawach związanych z zatrudnieniem.

Jak zeznał Skarżący pierwszy raz spotkał się z Obwinioną radcą prawnym późną jesienią ((…)) (…) r. Następnie, po pierwszej rozprawie przed Sądem Okręgowym w (…), udał się do Kancelarii Obwinionej, położnej przy ul. (…) w (…) i udzielił pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy. Wszystkie ustalenia były zawierane w formie ustnej. Zapłacił za przygotowanie do sprawy oraz koszty stawiennictwa

Obwinionej na posiedzeniach. Jak zeznał dalej Obwiniona stawiła się z nim na wszystkich rozprawach sądowych. Ostatni raz z Obwinioną widział się w (…) r. i wtedy, jak twierdzi udzielił drugie pełnomocnictwo (datowane na dzień (…) r.). Ustalił też z Obwinioną, że będą „*w kontakcie mailowym i telefonicznym*". Następnie zeznał, że po powyższych ustaleniach „*może 2 lub 3 razy telefonicznie rozmawialiśmy*". Jak twierdzi później kontakt z obwinioną „*się urwał*", dzwonił „*dziesiątki razy do Pani Mecenas ale bez rezultatu. Kiedy mojego telefonu nie odbierała ja nagrywałem swoje wiadomości na sekretarkę, prosząc o kontakt i deklarację dalszego prowadzenia sprawy. Nigdy Pani Mecenas do mnie oddzwoniła. Jak zadzwoniłem z telefonu syna to wtedy Pani Mecenas odebrała. Krótko rozmawiała, że sprawę ponowi i że nie ma czasu rozmawiać bo ma inną sprawę i mnie zbyła. Nigdy nie oddzwaniała*".

Ponadto podniósł, że Obwiniona radca prawny nie odpowiada na jego telefony i się z nim nie skontaktowała do dnia przesłuchania przed Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Jak dalej zeznał otrzymał jedynie zwrot swoich dokumentów, nie otrzymał żadnych dokumentów z Sądu oraz przygotowywanych przez Obwinioną, a także, że nie był informowany o przebiegu sprawy.

Jak twierdzi, zwrócił się do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie tylko dlatego, że nie mając kontaktu z Obwinioną radcą prawną nie wiedział co się dzieje z jego sprawą i liczył na zwrot wszystkich dokumentów z nią związanych, ponieważ chciał zatrudnić innego pełnomocnika. Ze złożonych zeznań wynika, że zwrócił się do Izby, aby móc skontaktować się z Obwinioną radcą prawną celem uzyskania informacji o stanie jego sprawy i otrzymać komplet dokumentów z nią związanych.

Jak wynika ze złożonych przez Skarżącego zeznań kontakt z Obwinioną w pewnym momencie „*się urwał*" i pomimo podjętych prób, także wizyt w kancelarii nie mógł otrzymać informacji i dokumentów dotyczących swojej sprawy oraz wypowiedzieć pełnomocnictwa.

Na zakończenie wskazał, cyt.: „*Nie zależy mi aby Pani Mecenas karać ale chcę otrzymać pełną dokumentację, łącznie z postanowieniami Sądu. Pani Mecenas nie poinformowała mnie również, że sam mogę część informacji uzyskać w Sądzie i jak to zrobić*".

W toku przeprowadzonych czynności Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wystąpiła do Sądu Okręgowego w (…) o udostępnienie jej akt sprawy o sygn. (…) celem wykorzystania ich na potrzeby postępowania dyscyplinarnego.

Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych

w Lublinie wystąpiła pismem datowanym na dzień (…) r. do Sądu Okręgowego w (…) z wnioskiem o udzielenie informacji odnośnie adresu na jaki była kierowana przez Sąd Okręgowy w (…) korespondencja do pełnomocnika Skarżącego, tj. Obwinionej radcy prawnej, z uwagi na fakt, że Obwiniona zarówno w pełnomocnictwie, jak również w kierowanych do Sądu pismach wskazywała adres: ul. (…), zaś pisma były przez Sąd kierowane na adres: ul. (…).

W odpowiedzi na pisma Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, Sąd Okręgowy w (…) udostępnił akta sprawy o sygn. (…) oraz udzielił odpowiedzi w przedmiocie adresu, na jaki kierowana była korespondencja do Obwinionej.

Następnie pismem z dnia (…) r. Sąd Okręgowy w (…) wskazał, że w dniach (…) r., (…) r.i (…)r. zostały nadane do Obwinionej przesyłki sądowe adresowane na adres: (…), ul. (…). Przesyłki te były awizowane i z podpisu na nich wynika, że odebrała je osobiście Obwiniona. Przesyłki te były kierowane na powyższy adres, gdyż w systemie informatycznym tut. Sądu w katalogu dotyczącym adresów pełnomocników, jako adres Kancelarii prowadzonej przez Obwinioną wskazany był adres: (…) i przy sporządzaniu przesyłek sądowych system automatycznie nanosił na nie ten adres. Obwiniona radca prawny nie zgłaszała Sądowi w związku z powyższym jakichkolwiek zastrzeżeń. Następna korespondencja skierowana została do Obwinionej za pośrednictwem Portalu Informacyjnego (postanowienie z dnia w dniu (…) r. o umorzeniu postępowania w sprawie).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (…) r. wezwała Obwinioną do wyjaśnienia, jaki adres do doręczeń wskazała w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt. (…)) oraz na jaki adres faktycznie Sąd kierował przesyłki, a także czy zgłosiła w trakcie postępowania jakiekolwiek zastrzeżenia. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wezwała również do wyjaśnienia czy Obwiniona zwróciła Skarżącemu wszystkie dokumenty i pisma kierowane do Sądu oraz wysłane przez Sąd w przedmiotowej sprawie, ze wskazaniem daty i sposobu ich przekazania. Ponadto Obwiniona wezwana została do przesłania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie przedłożonego już wcześniej wraz wyjaśnieniami z dnia (…) r. kopii pisma procesowego z dnia (…) r. kierowanego przez Obwinioną radcę prawną do Sądu w przedmiotowej sprawie wraz potwierdzeniem nadania przesyłki lub prezentatą, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma.

Obwiniona radca prawny, pomimo odbioru przedmiotowej przesyłki w dniu (…) r,

odpowiedzi Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nie udzieliła

Niezależnie od wyjaśnień złożonych przez Obwinioną radcę prawną pismem z dnia (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wezwała Obwinioną radcę prawną do osobistego stawiennictwa w dniu (…) r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie celem złożenia wyjaśnień w toku dochodzenia. Obwiniona radca prawny przedmiotowej przesyłki nie odebrała, nie stawiła się na wyznaczony termin i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności.

W tym miejscu informacyjnie wskazać należy, że Obwiniona radca prawny mailem z dnia (…) r. wnosiła o doręczanie jej korespondencji mailowo. W odpowiedzi na złożony przez nią wniosek Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (…) r. poinformowała Obwinioną, że zasadą jest, iż w toku postępowania dyscyplinarnego pisma doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego - Poczty Polskiej. W związku z powyższym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zobowiązała Obwiniona do wskazania właściwego adresu do korespondencji w sprawie o sygn. akt. RD – (…). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie poinformowała jednocześnie o treści art. 68^3 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zgodnie z którym możliwy jest w postępowaniu dyscyplinarnym również sposób doręczania pism za pośrednictwem poczty elektronicznej. Jest to jednak możliwe dopiero po wyrażeniu zgody przez radcę prawnego na taki sposób doręczania pism w postępowaniu dyscyplinarnym. Zgoda radcy prawnego musi być wyrażona na piśmie, ze wskazaniem przez radcę prawnego adresu e-mail, na który mają być wysyłane pisma. Obwiniona jednakże takiej zgody nie przedłożyła w toku postępowania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Po przeprowadzonym dochodzeniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 313 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, dnia (…) r. wydała postanowienie o przedstawieniu Obwinionej radcy prawnej zarzutu, że:

1.w okresie od (…) r. do (…) r., będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…) r.), w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niezłożenie do Sądu Okręgowego w (…) (sygn. akt (…)) pisma procesowego z dnia (…) r.,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2. w okresie od (…) r. do (…) r., będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…) r.), w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez: niepoinformowanie klienta o wyniku sprawy, tj. o treści postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r.; niezłożenie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r., co było formalnym warunkiem złożenia zażalenia; nieprzedstawienie klientowi informacji o bezzasadności czy niecelowości wniesienia zażalenia,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3. w okresie od (…) r. do dnia dzisiejszego, będąc pełnomocnikiem (…) (pełnomocnictwo z dnia (…) r.), we wszystkich sprawach związanych zatrudnieniem (…) (zasięganie informacji, uzyskanie dostępu do wszystkich akt osobowych, występowanie z wnioskiem o wydanie ich kopii lub odpisów przed wszystkimi przedsiębiorcami, byłymi pracodawcami, organami administracji, urzędami, archiwum państwowym lub prywatnym) oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika, nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez nieinformowanie klienta o podejmowanych czynnościach w zakresie udzielonego pełnomocnictwa,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

4. w okresie od (…) r. do dnia dzisiejszego nie wydała (…) wszystkich dokumentów i pism procesowych zgormadzonych w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…) o ustalenie wartości kapitału początkowego

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ze zm.), w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r., z uwagi na niestawienie się bez podania przyczyny w dniu (…) r. o godz. (…) w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych — Lublin, ul. (…) - celem złożenia wyjaśnień w charakterze obwinionej w sprawie ze skargi Pana (…), sygn. akt RD (…), na podstawie § 15 pkt 8 Uchwały nr 98/IX/2015 KRRP z dnia 11 września 2015 r. w sprawie zasad działania Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, rzeczników dyscyplinarnych, a także ich zastępców oraz trybu i sposobu wyboru zastępców Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego i zastępców rzeczników dyscyplinarnych, wydała zarządzenie o przesłaniu Obwinionej radcy prawnej odpisu postanowienia o przedstawieniu zarzutów. Obwiniona przedmiotowej korespondencji nie odebrała.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dnia (…) r. wydała postanowienie o zamknięciu dochodzenia uznając, że materiał dowodowy zebrany w postępowaniu potwierdził, że obwiniona radca prawny dopuściła się zarzucanych jej przewinień dyscyplinarnych i nie ma potrzeby przeprowadzania dodatkowych czynności w dochodzeniu.

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie skierowała do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 681 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wniosek o ukaranie radcy prawnej (…).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał na rozprawie dniu (…) r. wniosek o ukaranie radcy prawnej (…). Na posiedzenie nikt się nie stawił, pomimo prawidłowo doręczonych zawiadomień o terminie posiedzenia.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Wniosek o ukaranie skierowany przeciwko Obwinionej radcy prawnej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie przyjął w całości ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w toku czynności sprawdzających uznając je za wyczerpujące

i dające podstawę do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie bez konieczności przeprowadzenia dodatkowych dowodów. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w przedmiocie naruszającego przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz zasady etyki zawodowej działania Obwinionej.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postawiła Obwinionej cztery zarzuty szczegółowo opisane powyżej.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wskazuje, że Obwiniona radca prawny w piśmie z dnia (…) r. wskazała, że po wydaniu w dniu (…) r. przez Sąd Okręgowy w (…) (sygn. akt (…)) postanowienia, w którym została w terminie 30 dni zobowiązana do wskazania miejsca przechowywania akt osobowych, Skarżący miał skontaktować się z byłymi pracodawcami i ustalić gdzie są przechowywane archiwalne dokumenty już nieistniejących firm. Skarżącemu w ciągu wskazanego czasu nie udało się jednak tego ustalić, w związku z czym Obwiniona wystąpiła do sądu o przedłużenie terminu o kolejne 30 dni. Obwiniona ponadto wyjaśniła, iż w związku z tym, że w ciągu kolejnych 30 dni Skarżący nie ustalił miejsca przechowywania jego akt osobowych oraz ze względu na otrzymane z sądu ponaglenie z dnia (…) r., sporządziła w dniu (…) r pismo procesowe, w którym wniosła o rozstrzygnięcie sprawy na podstawie dowodów zgromadzonych w sprawie.

Jak ujawniono w toku dochodzenia, na podstawie wypożyczonych z Sądu Okręgowego w (…) akt sprawy o sygnaturze akt (…), pismo procesowe z dnia (…) r. przedstawione przez Obwinioną jako załącznik do pisma z dnia (…) r. nie widnieje w aktach przedmiotowej sprawy. Obwiniona ponadto nie udzieliła odpowiedzi na skierowane do niej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismo z dnia (…), w którym zobowiązana została do przesłania pisma procesowego z dnia (…) r. wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki lub prezentatą.

W świetle powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lubinie, zgodnie z którym Obwiniona radca prawny nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niezłożenie do Sądu Okręgowego w (…) (sygn. akt (…)) pisma procesowego z dnia (…) r. oraz nie podjęła żadnych innych czynności w sprawie, co w konsekwencji spowodowało wydanie przez Sąd Okręgowy w (…) w dniu (…) r. postanowienia o zawieszeniu postępowania, na podstawie

art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., a następnie w dniu (…) r. postanowienia o umorzeniu postępowania, na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c.

Należy jednoznacznie stwierdzić, że od radcy prawnego, świadczącego pomoc prawną, wymagana jest sumienność i najwyższa staranność uwzględniająca profesjonalny charakter działania. Zarówno w orzecznictwie, jak i w poglądach doktryny ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym zawodowy charakter działalności oznacza podwyższony zakres wymagań. Uzasadnione jest to zarówno doświadczeniem, uzyskanymi najwyższymi kwalifikacjami, jaki posiadaną fachową, specjalistyczną wiedzą radcy prawnego (art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego). Radca prawny powinien świadczyć pomoc prawną rzetelnie, uczciwie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zachowując najwyższe normy staranności (art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) oraz powinien postępować lojalnie, kierując się dobrem klienta w celu ochrony jego praw (art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

Odnośnie do drugiego z zarzutów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wskazuje, że z wyjaśnień Skarżącego wprost wynika, że Obwiniona radca prawny nie informowała go o przebiegu sprawy przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) i jej wyniku oraz o podejmowanych czynnościach procesowych. Skarżący ponadto wskazał, że o umorzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie dowiedział się z sekretariatu sądu. Obwiniona natomiast pismem z dnia (…) r. wyjaśniła, że nie wiedziała, że Sąd Okręgowy w (…) postanowił zawiesić postępowanie w sprawie, ponieważ odpis postanowienia został wysłany na adres, pod którym Obwiniona nie prowadzi już kancelarii od 6-7 lat. Ponadto wskazała, że o umorzeniu przedmiotowego postępowania dowiedziała się dopiero pod koniec (…) r. z Portalu Informacyjnego. Dodała również, że poinformowała Skarżącego o umorzeniu postępowania w sprawie SMS-em.

Szczegółowa analiza akt sprawy o sygn. akt. (…), oraz wystosowane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismo do Sądu Okręgowego w (…) i udzielona następnie przez Sąd odpowiedź wykazały, że odpis postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r. o zawieszeniu postępowania w sprawie został prawidłowo doręczony Obwinionej, natomiast odpis postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r. o umorzenia postepowania w sprawie został umieszczony w Portalu Informacyjnym w dniu (…) r.

Ponadto w toku przeprowadzonych czynności Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustaliła również, że Sąd Okręgowy w (…)w sprawie o sygn. akt (…) korespondencję do Obwinionej radcy prawnej kierował na

adres: (…), a nie na adres wskazany przez Obwinioną w pierwszym piśmie procesowym z dnia (…) r., tj.: (…). Powyższe uchybienie Sądu Okręgowego w (…) nie ma jednakże bezpośredniego wpływu na ocenę przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stanu faktycznego zaistniałego w związku dopuszczeniem się przez Obwinioną przewinienia dyscyplinarnego. Wskazać bowiem należy, że Obwiniona w toku sprawy przed Sądem Okręgowym w (…) wszystkie przesyłki odbierała osobiście i nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Ponadto jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie z dnia (…) r. zostało wysłane Obwinionej za pośrednictwem Portalu Informacyjnego.

W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że Obwiniona radca prawny nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez: niepoinformowanie klienta o wyniku sprawy, tj. o treści postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r.; niezłożenie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r., co było formalnym warunkiem złożenia zażalenia; nieprzedstawienie klientowi informacji o bezzasadności czy niecelowości wniesienia zażalenia. Zgodnie z art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych (ust. 1) oraz powinien przedstawić klientowi informację o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji (ust. 3). Przepis ten jest bezpośrednim wyrazem obowiązującej radcę prawnego, świadczącego pomoc prawną zasady rzetelności, lojalności i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw oraz sumienności i należytej staranności uwzględniającej profesjonalny charakter działania (art. 6, art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego). Za przejaw niesumiennego działania radcy prawnego uznaje się natomiast niewystarczające informowanie klienta o przebiegu sprawy. Obowiązek informowania nie oznacza konieczności składania ciągłych czy codziennych sprawozdań z prowadzonej sprawy. Potrzeba taka powstaje w momencie zaistnienia istotnej okoliczności w sprawie. Klient powinien zostać w szczególności poinformowany o wydanym w sprawie orzeczeniu, zdarzeniu otwierającym bieg terminu do wniesienia środka odwoławczego, czy o potrzebie i terminie wniesienia opłaty oraz jej wysokości. Obwiniona radca prawny nie poinformowała natomiast Skarżącego o wydanych przez Sąd Okręgowy w (…)postanowieniach w przedmiotowej sprawie. Nie wystąpiła również z wnioskiem o sporządzenie pisemnego uzasadnienia do wydanego przez Sąd Okręgowy w (…)

postanowienia z dnia (…)r. o umorzeniu postępowania w sprawie, co było formalnym warunkiem złożenia zażalenia do Sądu II instancji – Sądu Apelacyjnego w (…). Ponadto, zgodnie z przepisem art. 44 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny powinien przedstawić klientowi informację o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji. W doktrynie wskazuje się, iż w przypadku odstąpienia od wniesienia środka odwoławczego radca prawny jest zobowiązany do niezwłocznego powiadomienia klienta o takiej decyzji, w takim terminie, by umożliwić klientowi skorzystanie z pomocy prawnej innej osoby oraz podjęcie czynności związanych z wniesieniem środka, w przypadku zaś braku kontaktu z klientem radca prawny winien wnieść środek odwoławczy. Informacja o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji powinna natomiast mieć formę pisemną i zostać przedstawiona klientowi. Zaniechanie wniesienia środka odwoławczego bądź dostarczenia klientowi opinii o braku podstaw do jego wniesienia stanowi naruszenie zasad etyki wykonywania zawodu radcy prawnego.

Odnosząc się do trzeciego z zarzutów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wskazuję, że jest on równie uzasadniony, jak dwa poprzednie. Obwiniona przyznała, że Skarżący podczas spotkania w (…)r. miał do niej pretensje, że nie wie co dzieje się w jego sprawie, że nie otrzymał od niej żadnej wiadomości sms, że nie może zdobyć nowych dokumentów. Jak dodała, postanowiła mu ponownie, tym razem nieodpłatnie, pomóc. Również Skarżący potwierdził powyższe okoliczności. Wyjaśnił dalej, że Obwiniona radca prawny zaproponowała wszczęcie postępowania o wykroczenie przeciwko prawom pracownika, na które się zgodził i poprosił o przygotowanie właściwego pisma. W konsekwencji udzielił Obwinionej radcy prawnej kolejnego już pełnomocnictwa. Obwiniona radca prawny w piśmie z dnia (…)r. wyjaśniła, że próbowała uzyskać informacje dotyczące spornego okresu zatrudnienia w celu wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego przed Sądem Okręgowym w (…) oraz rozważała ewentualnie złożenie doniesienia o naruszeniu prawa. Wskazała również, że wysłała do (…) pismo z prośbą o udostępnienie akt osobowych Skarżącego. W odpowiedzi otrzymała informację, że (…) posiada jedynie akta Skarżącego dotyczące zatrudnienia za okres od (…)r. do (…) r. oraz że (…)powstała w (…)., więc Skarżący nie mógł być w niej zatrudniony w okresie (…)r. W konsekwencji, jak zaznaczyła, nie miała podstaw do wznowienia przedmiotowego postępowania. Skarżący natomiast podkreślił, że pomimo tego, że na spotkaniu w (…) r. ustalił z Obwinioną radcą prawnym, że pozostaną w kontakcie telefonicznym i mailowym, rozmawiał ze swoim pełnomocnikiem może dwa, może trzy razy, a później kontakt się urwał.

Jak wskazał, Obwiniona radca prawny nie odpowiadała na jego telefony i nie oddzwaniała oraz nie informowała go o podejmowanych czynnościach w przedmiotowej sprawie.

W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że Obwiniona radca prawny nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez nieinformowanie klienta o podejmowanych czynnościach w zakresie udzielonego pełnomocnictwa z dnia (…)r. Jak zostało już to wskazane, zgodnie z przepisem art. 44 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny jest obowiązany informować mocodawcę o przebiegu sprawy. Za przejaw niesumiennego działania radcy prawnego uznaje się bowiem niewystarczające informowanie klienta o podejmowanych w sprawie czynnościach. Obowiązek informowania nie oznacza konieczności składania ciągłych czy codziennych sprawozdań z prowadzonej sprawy, lecz powstaje w momencie zaistnienia istotnych okoliczności. Obwiniona radca prawna powinna zatem poinformować klienta o wystosowanym przez nią piśmie do (…),uzyskanych informacjach oraz braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie przedmiotowego postępowania.

Odnosząc się do czwartego i ostatniego z zarzutów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wskazuję, że jest okolicznością bezsporną, iż Obwiniona radca prawny nie odpowiadała na telefony Skarżącego i nie oddzwaniała. W konsekwencji Skarżący nie mógł uzyskać od Obwinionej radcy prawnej pełnej dokumentacji dotyczącej przedmiotowej sprawy. Zaznaczył, iż otrzymał od Obwinionej radcy prawnej część dokumentów (te, które sam przedłożył radcy prawnemu), natomiast nie otrzymał pozostałych dokumentów i pism procesowych zgormadzonych w przedmiotowej sprawie.

W świetle powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że Obwiniona radca prawny nie dochowała należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niewydanie Skarżącemu wszystkich dokumentów i pism procesowych zgormadzonych w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (…) (sygn. akt (…)) o ustalenie wartości kapitału początkowego. Do czego była bezwzględnie zobowiązana. Zgodnie bowiem z przepisem art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny nie może odmówić wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego na podstawie którego prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów oraz pism procesowych w sprawach, które prowadził. Związane jest to bezpośrednio z wykonywaniem czynności zawodowych rzetelnie, z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania (art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego).

Bezsprzecznie radca prawny będący pełnomocnikiem Klienta ma obowiązek m.in. zadbać o prawidłowe otrzymywanie korespondencji kierowanej do niego przez Sąd oraz wykonywać wszelkie zalecenia Klienta przy czym należy pamiętać o tym, że Mocodawca w każdej chwili obowiązywania tegoż pełnomocnictwa może wykonać nie tylko każdą czynność procesową ale także inne czynności, które jego zdaniem doprowadzą do uzyskania konkretnego i pożądanego dla niego rezultatu. To samo dotyczy działań radcy prawnego po wygaśnięciu pełnomocnictwa, w szczególności w zakresie obowiązku zwrotu dokumentów dotyczących prowadzonej sprawy.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych jest jasne, że Obwiniona radca prawny dopuściła się zarzucanych czynów. W tym miejscu wypada dodatkowo podnieść, że postępowanie dyscyplinarne ma na celu ustalenie i wyeliminowanie zachowań naruszających Kodeks Etyki Radcy Prawnego, które to zachowania wskazywane są przez podmioty, które czują się poszkodowane nieetycznym postępowaniem radcy prawnego.

Mając na uwadze całokształt przedstawionych okoliczności faktycznych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał Obwinioną radcę prawną winną popełnienia zarzucanych jej czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne wynikające z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6, art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego; art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego; art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie:

1. z tytułu popełnienia opisanego w pkt. I wniosku o ukaranie przewinienia dyscyplinarnego wymierzył Obwinionej na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy o radcach prawnych karę nagany;
2. z tytułu popełnienia opisanego w pkt. II wniosku o ukaranie przewinienia dyscyplinarnego wymierzył Obwinionej na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3) ustawy o radcach prawnych wymierzył karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. kwotę 4.200 zł (słownie: cztery tysiące dwieście złotych 00/100);

3. z tytułu popełnienia opisanego w pkt. III wniosku o ukaranie przewinienia dyscyplinarnego wymierzył Obwinionej na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1) ustawy o radcach prawnych wymierzył karę upomnienia;
4. z tytułu popełnienia opisanego w pkt. IV wniosku o ukaranie przewinienia dyscyplinarnego wymierzył Obwinionej na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1) ustawy o radcach prawnych wymierza karę upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 65^1 ust. 2 pkt. 1) ustawy o radcach prawnych połączył kary orzeczone za przewinienia dyscyplinarne opisane w pkt I, III i IV wniosku o ukaranie i wymierzył Obwinionej karę łączną nagany.

Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnej na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.115,30 zł (słownie: dwa tysiące sto piętnaście złotych 30/00).

Wymierzając Obwinionej opisane powyżej kary Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że kary te w okolicznościach niniejszej sprawy są adekwatne do wagi popełnionych przez Obwinioną czynów, stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości.

Wymierzając opisane powyżej kary Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z jednej strony miał na uwadze brak kontaktu Obwinionej radcy prawnej z organami postępowania dyscyplinarnego, co traktuje w kategoriach lekceważenia tak Organu Samorządowego w ogóle, jak i Sądu (profesjonalny charakter wykonywanego zawodu nakazuje określony stosunek do odbioru korespondencji i komunikacji z partnerami czy to biznesowymi czy procesowymi), a z drugiej fakt przekazania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie informacji, które nie miały swojego odzwierciedlenia w zebranym materiale dowodowym (przekazanie informacji o złożonym piśmie procesowym z dnia (…)r, którego nie było w aktach sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (…)) oraz fakt długotrwałego stanu braku kontaktu z Klientem celem przekazania dokumentów sprawy

O obciążeniu Obwinionej kosztami postępowania dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych. Na wskazaną kwotę składają się poniesione w toku postępowania wydatki, w tym na przesyłki pocztowe oraz wynagrodzenie

sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie i Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący	**Członkowie**	
……	……..	……
r.pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska	r.pr. Arkadiusz Wagner	r.pr. Zofia Filipek-Kraczek